

ТЕРМІНОЗНАВСТВО

УДК 811.124:712:63(062.21)

МЕТОДИКА ЛІНГВІСТИЧНОГО ОПИСУВАННЯ НАЗВ ЗЕЛЕНИХ НАСАДЖЕНЬ *

В. Д. ШИНКАРУК, доктор філологічних наук, професор,
E-mail: vashyn2010@ukr.net
ORCID: 0000-0001-9081-2667

С. В. ХАРЧЕНКО, кандидат філологічних наук, доцент,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
E-mail: lucynka@ukr.net
0000-0001-9336-1259

Анотація. Статтю присвячено описові методології та методичного інструментарію вивчення ботанічної терміносистеми, зокрема її субсистеми – назв зелених насаджень. Закцентовано, що сучасні методологічні засади термінознавства в аспекті вивчення назв зелених насаджень – контамінація власне лінгвістичного описування та вузькогалузевого наукового дослідження розглядуваних терміноназв. Розглянуто окремі методи, що їх використовують для наукового опрацювання назв зелених насаджень: описовий і культурно-семіотичний методи, класифікаційний підхід (таксономія). Установлено, що визначення методологічного та методичного інструментарію дослідження назв зелених насаджень, оволодіння ним є визначальною передумовою вирішення термінологічних завдань, що під впливом зовнішніх і внутрішніх чинників виразно переорієнтувалися в національно-мовну площину.

Ключові слова: термін, назва зелених насаджень, методика, метод, системний підхід, описовий метод, культурно-семіотичний метод, класифікаційний підхід (таксономія), лінгвістичне описування

Актуальність. Термінознавство як молода, порівняно з іншими, наука поступово випрацьовує свій методологічний інструментарій. Складність цього процесу полягає в тому, що об'єкт термінознавства – різногалузеві терміносистеми – багатогранний, неоднорідний, неоднотипний, з різними історичними перипетіями свого розвитку, з різними традиціями, результатами, наслідками тощо. Окрім того, належність до конкретної галузі знань теж залишає свій відбиток на особливостях відповідної термінологічної підсистеми. Усе назване впливає на формування методології вивчення термінознаків окремої терміносистеми.

Установлення методологічною інструментарію на сучасному етапі розвитку української наукової мови сприятиме, з одного боку, діагностуванню різноманітних мовно-термінологічних проблем (як-от, дублетність, варіативність і синонімія термінів; термінологічна неузгодженість у різних галузях знань;

*Статтю підготовлено в межах виконання проекту № 110/551-пр "Розробка новітніх принципів створення реєстру цінних рослин парків і скверів м. Києва на основі термінологічних стандартів"

проблеми автентичного перекладу термінів, корегування словотвірних моделей згідно з культурно-семіотичним підходом тощо), з іншого – забезпечить повну інвентаризацію термінів кожної галузі знань, їх упорядкування, систематизацію, кодифікування і стандартизацію.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Окремі аспекти методології і методики аспекти вивчення термінології в Україні досліджували такі науковці, як Н. Алефіренко, Н. Артикуца, Л. Васенко, М. Вакуленко, А. Вовк, В. Дубічинський, Я. Закревська, Т. Кияк, Г. Козачук, І. Кочан, Д. Лісничий, Т. Панько, О. Радченко, І. Сабадош, Л. Симоненко, А. Ткач, В. Шинкарук, Б. Шуневич та ін. Методологічний інструментарій дослідження ботанічної термінології, і зокрема терміноназв зелених насаджень, перебуває на стадії свого становлення, а отже, потребує наукового вивчення.

Мета – описати методологію та методичний інструментарій вивчення ботанічної терміносистеми, зокрема її субсистеми – назв зелених насаджень.

Методи. Під час дослідження послуговувалися такими методами, як аналіз, синтез, узагальнення, систематизація, зіставлення.

Результати. Вивчення будь-якої терміносистеми відбувається поетапно. На підставі аналізу наявних термінознавчих праць пропонуємо вирізняти чотири етапи у випрацюванні терміносистеми конкретної галузі знань:

1) інвентаризація наявних термінів;

2) упорядкування і систематизація термінів з подальшим гармонізуванням понять і субсистем понять у межах предметної галузі «ботанічна термінологія», зокрема назв зелених насаджень;

3) кодифікування термінів;

4) стандартизація термінів.

Результатом процесу становлення є термінологічна система (терміносистема) – «відносно замкнена, кількісно обмежена множина термінів, що відбиває поняттєву систему певної предметної сфери на відповідному етапі її розвитку» [8, с. 2]. Зауважимо, що процес становлення та розвитку терміносистеми циклічний: сформована терміносистема потребує періодичного перегляду, коригування методологічних засад, словотвірних засобів і моделей, структури наявних термінознаків, класифікації термінів тощо. На кожному з названих етапів дослідник використовує як методи, застосовні тільки для конкретної лінгвістичної дії, так і методи, що за їх допомогою вивчають терміни на кількох етапах термінознавчого дослідження.

Наукове вивчення будь-якого об'єкта відбувається на певних засадах, на основі деяких принципів, підходів, тобто має методологію, що її витлумачують як 1) спосіб пізнання й осмислення об'єктивної дійсності й формування внутрішнього рефлексивного досвіду людини (загальна філософська методологія), що визначають світоглядну позицію дослідника та впливають на розуміння ним об'єкта своєї науки, співвідношення предмета, об'єкта й суб'єкта дослідження тощо; 2) загальні дослідницькі принципи та способи аналізу об'єктів різних наук (загальнонаукова методологія); 3) дослідницькі принципи та способи аналізу конкретної науки, які ґрунтуються й на загальнонауковій методології; 4) учення про способи пізнання й осмислення дійсності, формування внутрішнього рефлексивного досвіду людини та дослідницькі принципи, способи аналізу об'єктів різних наук [6, с. 344]. Загалом методологія покликана спростити роботу, зробити її доцільнішою і безпосереднішою. Усе частіше пропонують вважати принципами методології таке: термінологія та методологія її опрацювання повинні розвиватися в контексті національної культури; термінолог повинен мати

філософсько-громадянський світогляд, термінологічна праця повинна бути належно організована і системною; постійно використовувати порівняльні студії та контактувати із фахівцями відповідного напрямку. Сучасні методологічні засади термінознавства в аспекті вивчення назв зелених насаджень – контамінація власне лінгвістичного описування та вузькогалузевого наукового вивчення розглядуваних терміноназв.

Методику найчастіше витлумачують як конкретне застосування загальноприйнятого метода відповідно до мети і завдань дослідження [5, с. 48–49]. Проте методика – це і система методів, послідовно застосовувана на всіх етапах лінгвістичного опрацювання конкретної терміносистеми. Інакше кажучи, методика – послідовність дій, здійснювана через відповідні лінгвістичні процедури. Вона відіграє важливу роль у принципі відбору, побудові термінів та належному їх описі.

Поняття «метод» у сучасній лінгвістиці уживають у двох значеннях, витлумачуючи як 1) спосіб організації пізнавальної та дослідницької діяльності науковця з метою вивчення явищ і закономірностей певного об'єкта науки; 2) систему процедур аналізування об'єкта дослідження та верифікація отриманих результатів (у другому значенні *метод* ототожнюють із терміном «методика») [6, с. 339]. У пропонуваній розвідці термін *метод* уживатимемо зі значенням 'сукупність процедур, прийомів вивчення термінознаків'. Для наукового опрацювання термінознаків використовують не лише загальнонаукові і загальномовні, але й спеціальні методи, адже лінгвістична методологія перебуває в тісному зв'язку із загальнонауковою. Оскільки «кожне термінологічне дослідження, кожна термінологічна проблема, кожен різновид роботи з термінами потребує спеціального методичного інструментарію, побудованого на поєднанні кількох оптимальних для певного випадку методів і процедур з урахуванням специфіки термінологічного матеріалу, мети і завдань дослідження, розроблення спеціального алгоритму дій та робочих прийомів» [1, с. 58], обмежимося висвітленням основних, на нашу думку, методів, застосованих на синхронному зрізі.

Загальноприйнято вважати, що *системний* підхід у дослідженні будь-яких мовних об'єктів, а поміж ними й термінознаків, є наскрізним. Згідно з цим принципом термінологію розглядають як цілісну впорядковану й внутрішньоорганізовану сукупність взаємопов'язаних та взаємозумовлених термінологічних одиниць, що історично розвиваються за внутрішньомовними законами і під впливом позамовних чинників [1, с. 55]. Системність терміна витлумачують як характеристику терміна, що означає його безпосередній чи опосередкований зв'язок з іншими термінами в певній термінологічній системі [8, с. 2]. Ботанічна термінологія відображає вербалізуючи систему цієї галузі в сукупності її структурних елементів.

Метод суцільного виписування застосовують на першому етапі лінгвістичного опрацювання термінології певної галузі знань. Особливо важливим цей метод є в період становлення терміносистеми або під час перегляду вже сформованої терміносистеми, що, зрештою, відбувається тепер. Джерелами слугують різножанрові друковані та інтернетові видання, усне та писемне мовлення (наукове, діалектне) тощо. Проти інших термінологічних систем ботанічній термінології властиві тільки її особливості: будь-яка рослина має наукову, літературну й народну назву. Слушно писав В. Фещенко: «У ботанічній термінології і номенклатурі широко представлені різні словотворчі форми, лексичні різновиди на означення того самого поняття. Ці різновиди утворюють

здебільшого синонімічні ряди слів розмовно-просторічного характеру з експресивним навантаженням. Певний час варіантні форми можуть існувати паралельно. Але згодом з їх числа може бути відібраний єдиний літературний варіант. Народна ботанічна термінологія суттєво відрізняється від нормативної. Літературна мова має усталену офіційну назву даної рослини, а народні найменування цієї рослини не однозначні; це зумовлюється існуванням кількох морфологічних чи фонетичних варіантів літературно-нормативної назви» [9]. Такі динамічні процеси віднаходять своє відбиття в кодифікаційній діяльності науковців.

І хоч інвентаризацію мовних одиниць сьогодні називають методом суцільного виписування, проте правильніше було б його кваліфікувати прийомом, процедурою, а отже, складовою описового методу, суть якого власне «полягає в інвентаризації та систематизації мовних одиниць» [2, с. 12].

Описовий, або дескриптивний, метод упродовж останніх років перебуває в деякому забутті, його ототожнюють зі структурним [6, с. 341], хоч структурний метод виокремився саме з описового. Дескриптивний метод, що його елементами є прийоми спостереження, порівняння, класифікації, експерименту, реконструкції, узагальнення та інтерпретації, ефективний під час вивчення однорідних елементів мови на деякому синхронному зрізі.

Інвентаризуючи терміноназви, науковці одночасно фіксують наявні визначення та контексти їх уживання. *Аналіз уживаних дефініцій* уможливує випрацювання єдиного витлумачення, що містить у собі найістотніші ознаки визначуваного поняття.

Класифікаційний підхід як елемент дескриптивного методу широко використовують у термінознавчому описуванні мовних одиниць. До термінознаків застосують власне термінознавчу, логічну, лінгвістичну класифікації.

Термінознавча класифікація передбачає поділ термінознаків усієї наукової системи конкретної мови на терміни-категорії; загальнонаукові, загальнотехнічні і міжгалузеві терміни; спеціальні терміни.

У межах лінгвістичної класифікації термінознаки членують за *тематикою*; за *семантичною структурою*: однозначні, багатозначні; за *будовою*: однослівні, терміносполучення, абрєвіатури; за *ступенем мотивації*: мотивовані, частково мотивовані, немотивовані, помилково мотивовані; за *частиномовною належністю*: іменники, прикметники, дієслова, прислівники; за *походженням*: власномовні, запозичені, епоніми; за *авторством*; за *характером позначуваного*: назва речі, предмета чи явища (об'єкта й суб'єкта); назва ознаки предмета; назва процесуальної ознаки предмета; назва ознаки; назва відношення; за *матеріальним вираженням*: терміни – словесні знаки; несловесні знаки (схеми, формули, символи (хімічні, фізичні, математичні, логічні)) [10, с. 51–52; 11, с. 15].

Дослідження ботанічної термінології (назв зелених насаджень) тісно пов'язане з таксономією, адже всі рослини певним чином систематизовано. У класифікації будь-яких зелених насаджень наявні таксономічні категорії, або таксономічні ранги. Розрізняють такі таксономічні категорії, як домен (*domain*), царство (*regnum*), відділ (*division*), клас (*classis*), порядок, родина (*familia*), рід (*genus*), вид (*species*). Окрім того, для позначення споріднених груп таксонів нижчого рівня всередині рангу вищого рівня використовують додаткові таксономічні ранги, що їх зазвичай (але не обов'язково) утворюють через префіксацію назв основних таксономічних рангів, наприклад: підтип (*subphylum*), надклас (*superclassis*), підклас (*subclassis*), надряд (*superordo*), підряд (*subordo*), надродина

(*superfamilia*), підродина (*subfamilia*), триба (*tribus*). Цей підхід застосовують під час створення лінгвістичної класифікації субсистеми ботанічної термінології.

Оскільки історично склалося, що будь-яка рослина в Україні має наукову (латинськомовну), літературну й народну назви, то розвиваючи і корегуючи ботанічну терміносистему української мови, потрібно зважати на гармонізування понять і термінів. Гармонізування понять витлумачують як діяльність щодо зменшення чи усунення незначних розбіжностей між двома чи декількома поняттями, тісно пов'язаними між собою [7, с. 1], а гармонізування термінів – як діяльність щодо позначення певного поняття у різних мовах термінами, що відображають однакові чи подібні ознаки або мають ті самі чи трохи відмінні форми [Там само]. Гармонізування понять і систем понять завжди передбачає порівнювання та узгоджування систем понять в одній мові, поміж мовами чи поміж предметними галузями, але це ніколи не є пряме перенесення однієї системи понять як такої в іншу мову. ДСТУ ISO860–99 «Термінологічна робота. Гармонізування понять і термінів» визначає саму процедуру гармонізування і засади гармонізування термінів [7, с. 2–6].

Гармонізування термінів не відкидає національні традиції термінотворення в предметних галузях, що зумовлює використання *культурно-семіотичного* методу, суть якого «полягає у встановленні для кожної конкретної культури набору відповідних семіотичних опозицій, що отримують лінгвістичне вираження, тобто пов'язуються з певними лінгвістичними засобами» [12, с. 161]. Науковці, або зважаючи на реукраїнізаційні процеси в українській літературній мові, або інтуїтивно їх відчуваючи, застосовують цей метод: «Незважаючи на те, що науковою назвою виду, в разі об'єднання родів, замість *Mespilus germanica* є *Crataegus germanica*, тобто глід німецький, за культурою варто зберегти традиційну назву *мушмула*, або *чишка* (*чишкун*)» [4, с. 6].

Членування інвентаризованих назв зелених насаджень на менші складники вмотивовує використання *словотвірного аналізу*, що вможливорює з'ясування формальних та семантичних кореляцій між твірними та похідними одиницями, тобто передбачає визначення зв'язку їх подібності, словотвірного значення, словотвірних типів і словотвірних моделей. Адже знання способів термінотворення і словотвірних моделей, у яких вони експлікуються, має практичне значення: вона забезпечує прогнозування можливих шляхів творення нових терміноодиниць у типових когнітивних ситуаціях. М. Личук і О. Захуцька, застосувавши словотвірний аналіз до терміноназв зелених насаджень, висновують: «Найпродуктивнішою структурною моделлю серед простих біологічних термінів є двокomпонентні, які найчастіше розмежовують видові й родові поняття, тобто до терміну – родового поняття – додається означення, видове поняття, що й конкретизує родові поняття. Тільки в сукупності дві лексеми передають єдине семантичне ціле. Якщо двоелементне найменування поняття не дає повної характеристики предмета, не є самодостатнім для семантичної цілісності поняття, терміносполуки можуть ускладнюватися додатковими елементами, необхідними для точного позначення поняття» [3, с. 86]. Метод моделювання вможливив виділення структурних моделей термінів, які вказують на частиномовну належність і кількість елементів у терміносполуці.

Висновки і перспективи. Визначення методологічного та методичного інструментарію дослідження назв зелених насаджень, оволодіння ним є визначальною передумовою вирішення термінологічних завдань, що під впливом зовнішніх і внутрішніх чинників виразно переорієнтувалися в національно-мовну площину. Окреслені методологія і методи термінознавчих студій сприятимуть

вирішенню новітніх термінознавчих викликів у субсистемі ботанічної термінології 'назви зелених насаджень'. Подальші дослідження будуть спрямовані на вивчення структурного і статистичного методів, методу польових досліджень, компонентного і трансформаційного аналізів та інших, що сформує категорійний апарат і методичний інструментарій ботанічної термінології.

Список використаних джерел

1. Артикуца, Н. В. Методичний інструментарій юридичного термінознавства [Текст]/ Н. В. Артикуца.– К. : Наукові записки НаУКМА. – 2012. – Т. 129. Юридичні науки. – С. 53–59.
2. Кочерган, М.П. Вступ до мовознавства : підручник для студ. філоло спец. вищих навч. закладів освіти [Текст]/ М. П. Кочерган. – К. : Вид. центр «Академія», 2002. – 368 с.
3. Личук, М. І. Лінгвістичне описування двокомпонентних і трикомпонентних біологічних термінів: структурне моделювання [Текст]/ М. І. Личук, О. В. Захуцька // Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія: Філологічні науки, Scientific Herald of National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine. Series: Philological Sciences/ Редкол.: С. М. Ніколаєнко (відп. ред) та ін. – К. : Міленіум, 2017. – Вип. 272. – С. 84–89.
4. Меженський, В. М. До питання впорядкування українських назв рослин деяких таксонів підтриб Malinae Reveal [Текст]/ В. М. Меженський // Сортівивчення та сортознавство. – 2016. – № 1 (30). – С. 5–11.
5. Селіванова, О. О. Сучасна лінгвістика: напрями та проблеми : навч. посібник [Текст]/ О. О. Селіванова. – Полтава : Довкілля-К, 2008. – 712 с
6. Селіванова, О. Сучасна лінгвістика термінологічна енциклопедія [Текст] / Олена Селіванова. – Полтава: Довкілля-К, 2006. – 716 с.
7. Термінологічна робота. Гармонізування понять і термінів (ISO 860:1996, IDT) : ДСТУ ISO 860-99. – К. : Держстандарт України, 2000. – IV, 8 с. – (Державний стандарт України)
8. Термінологічна робота. Засади і правила розроблення стандартів на терміни та визначення понять : ДСТУ 3966:2009. – [Чинний від 2010-07-01]. – К. : Держспоживстандарт України, 2009. – 37 с. – (Національні стандарти України).
9. Феценко, М. М. Нормативність ботанічних термінів [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://kulturamovy.univ.kiev.ua/KM/pdfs/Magazine7-5.pdf>
10. Харченко, С. В. Науково-технічна термінологія: навч. посібник [Текст]/ С. В. Харченко. – К.: Вид-во авіац. ун-ту «НАУ-друк», 2009. – 112 с.
11. Шинкарук, В. Словотвірна ідентичність української термінології : монографія [Текст]/ Алла Ткач, Василь Шинкарук. – Чернівці : Чернівецький нац. ун-т, 2010. – 200 с.
12. Яворська, Г. М. Прескриптивна лінгвістика як дискурс: мова, культура, влада [Текст]/ Г. М. Яворська. – К. : [б .в.], 2000. – 288 с.

References

1. Artykutsa, N. V. (2012) Metodychnyi instrumentarii yurydychnoho terminoznavstva, Kyiv, Proceedings of NaUKMA. T. 129. Law studies. – S. 53–59.
2. Kocherhan, M.P. (2002) Introduction to linguistic studies: manual for students of philological specialties of educational establishments, Kyiv: Printing house «Akademy», 368.

3. Lychuk, M. I., Zakhutska O. V. (2017) Lihvistychnе opysuvannia dvokomponentnykh i trykomponentnykh biolohichnykh terminiv: strukturne modeliuvannia [Linguistic description of two component and three component biological terms: structural modelling]. Naukovyi visnyk Natsionalnoho universytetu bioresursiv i pryrodokorystuvannia Ukrainy. Serii: Filolohichni nauky, Scientific Herald of National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine. Series: Philological Sciences/ Redkol.: S. M. Nikolaienko (vidp. red) ta in. – Kyiv. Milenium, Vyp. 272,84–89.

4. Mezhenyskyi, V. M. (2016) Do pytannia vporiadkuvannia ukrainskykh nazv roslyn deiakykh taksoniv pidtryb Malinae Reveal [To the issue of ordering Ukrainian names of plantations of some taksoniv pidtryb Malinae Reveal]/ The variety of plants. № 1 (30), 5–11.

5. Selivanova, O. O. (2008) Suchasna lihvistyka: napriamy ta problemy : navch. posibnyk [Modern linguistics: areas and issues]. Poltava -Kyiv, 2008, 712.

6. Selivanova, O. O. (2006) Suchasna lihvistyka terminolohichna entsyklopediia [Modern linguistics: terminological encyclopedia]. Poltava-Kyiv, 2006, 716.

7. Terminolohichna robota. Harmonizuvannia poniat i terminiv (2000) [Terminological work. Harmonization of notions and terms] (ISO 860:1996, IDT) : DSTU ISO 860-99. Kyiv: Derzhstandart Ukrainy, IV, 8. (Derzhavnyi standart Ukrainy)

8. Terminolohichna robota. Zasady i pravyla rozroblennia standartiv na terminy ta vyznachennia (2009) [Terminological work. Standards and rules of compiling standards for terms and development of notions]: DSTU 3966:2009. Chernivtsi [Chynnyi vid 2010-07-01]. Kyiv: Derzhspozhyvstandart Ukrainy, 37 s. (Natsionalni standarty Ukrainy).

9. Feshchenko, M. M. Normatyvnist botanichnykh terminiv [Norms of botanical terms] available at: <http://kulturamovy.univ.kiev.ua/KM/pdfs/Magazine7-5.pdf>

10. Kharchenko, S. V. (2009) Naukovo-tekhnichna terminolohiia: navch. posibnyk [Scientific technical terminology; manual]. Kyiv, 112 s.

11. Shynkaruk, V., Tkach A. (2010) Slovtvirna identychnist ukrainskoi terminolohii: monohrafiia [Word-formation identity of Ukrainian terminology: monografia] . Chernivtsi, 200.

12. Iavorska, H. M. (2000) Preskryptyvna lihvistyka yak dyskurs: mova, kultura, vlada [Prescriptive linguistics as a discourse: language, culture, power. Kyiv. 288.

МЕТОДИКА ЛИНГВИСТИЧЕСКОГО ОПИСАНИЯ НАЗВАНИЙ ЗЕЛЕННЫХ НАСАЖДЕНИЙ

Шинкарук В.Д., Харченко С.В.

Аннотация. *Статья посвящена описанию методологии и методического инструментария изучения ботанической терминосистемы, в частности ее субсистемы – названий зеленых насаждений. Акцентируется, что современные методологические основы терминоведения в аспекте изучения названий зеленых насаждений – контаминация собственно лингвистического описания и узкоотраслевого научного исследования рассматриваемых терминоназваний. Рассмотрены отдельные методы, используемые для научной обработки названий зеленых насаждений: описательный и культурно-семиотический методы, классификационный подход (таксономия). Установлено, что определение методологического и методического инструментария исследования названий зеленых насаждений, овладение им является определяющей предпосылкой*

решения терминологических задач, которые под влиянием внешних и внутренних факторов отчетливо переориентировались в национально-языковую плоскость.

Ключевые слова: термин, название зеленых насаждений, методика, метод, системный подход, описательный метод, культурно-семиотический метод, классификационный подход (таксономия), лингвистическое описание

METHODOLOGY OF LINGUISTIC DESCRIPTION FOR NAMES OF GREEN PLANTATIONS

Shynkaruk V. D., Kharchenko S. V.

Abstract. Terminology is as young science, which gradually develops its methodological basis. The complexity of this process consists in the fact that the object of terminology is multi-sectoral terminology systems. This process can be described as multifaceted, heterogeneous. Different traditions, results, and consequences are typical of it.

The purpose is to describe the methodology and methodical tools for studying the botanical terminology system, in particular its subsystem – the names of green plantations.

Such methods as analysis, synthesis, generalization, systematization, and comparison were used.

Results. The study of any terminology occurs in stages. Based on the analysis of the current terminology works we emphasize four stages in the development of the terminology of a particular branch of knowledge:

- 1) inventory of available terms;
- 2) ordering and systematization of terms with the further harmonization of concepts and subsystems of concepts within the subject branch "botanical terminology", in particular the names of green plantations;
- 3) codification of terms;
- 4) standardization of terms.

Developing terminology, scientists simultaneously fix the current definitions and the contexts of their use. Analysis of the used definitions enables the development of a single interpretation, which contains the most significant signs of a definite concept.

Classification approach as an element of the descriptive method is widely used in the terminology of the description of language units. Terminologists use their own terminology, logical, linguistic classifications.

Terminological classification involves the division of terminology of the whole scientific system of a specific language on the term category; General scientific, general technical and interdisciplinary terms; special terms.

Terminological classification involves the division of terminology of the whole scientific system of a specific language on the term category; general scientific, general technical and interdisciplinary terms; special terms.

Conclusion. Determination of methodological and methodical tools for researching the names of green plantations, mastering them is a determining prerequisite for the solution of terminological problems, which under the influence of external and internal factors were clearly reoriented to the national-language plane. The outlined methodology and methods of terminological studies will contribute to solving the newest terminological challenges in the subsystem of the botanical terminology of the "names of green plantations". Further research will focus on the study of structural and statistical methods, the thematic research method, component and transformational analysis, and others. It will form a categorical apparatus and methodological tools of botanical terminology.

Keywords: term, name of green plantations, methodology, method, system approach, descriptive method, cultural-semiotic method, classification approach (taxonomy), linguistic description